ശിവഗിരിയിലെ യതിപൂജ

ഏത് തെറ്റിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം ?

തെറ്റ് ചെയ്താൽ പ്രായശ്ചിത്തം   ചെയ്യുന്നത് തികച്ചും സ്വാഗതാർഹമായ കാര്യമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഈ അർത്ഥത്തിൽ നോക്കിയാൽ ശിവഗിരിയിൽ അടുത്ത കാലത്ത് നടന്ന യതിപൂജയും, ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ , ഇങ്ങനെ തന്നെ വിലയിരുത്താം . കാരണം , ഈ യതിപൂജ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തമാണെന്നാണ് അതിന്റെ സംഘാടകർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

ശിവഗിരി മഠത്തിന്റെ ആചാരപ്രകാരം സന്ന്യാസിമാർ മാത്രം നടത്തിയ ഒരു ചടങ്ങായിരിന്നു യതിപൂജയെങ്കിൽ അതെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെയൊരു പ്രതികരണമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.കാരണം , ഒരാശ്രമത്തിന്റെ ആചാരങ്ങളിൽ പൊതുസമൂഹം , ധാർമ്മികമായൊ സാങ്കേതികമായൊ , സാധാരണഗതിയിൽ അഭിപ്രായം പറയേണ്ട കാര്യമില്ല. എന്നാൽ യതിപൂജ നടത്താൻ സന്ന്യാസിസംഘത്തോടൊപ്പം (അഥവാ അതിനേക്കാൾ മുന്നിൽ) ഒരു സാമൂഹ്യ സംഘടനയായ എസ്.എൻ.ഡി.പി യോഗവുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിലൂടെ , ഒരു ആദ്ധ്യാത്മിക ആചാരമായ യതിപൂജയ്ക്ക് അതിന്റെ സംഘാടകർ സാമൂഹ്യമായ മാനം കൂടി നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. തന്നെയല്ല , ആശ്രമങ്ങളിലെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ ചടങ്ങുകൾക്ക് സാധാരണ നൽകാത്ത തരത്തിൽ മാദ്ധ്യമങ്ങളിലൂടെ ഈ യതിപൂജയ്ക്ക് പൊതു സമൂഹത്തിനിടയിൽ പ്രചാരവും നൽകി .അങ്ങനെ യതിപൂജയെപ്പറ്റി പൊതുസമൂഹത്തിന് അഭിപ്രായം പറയാനുള്ള വാതിൽ ഇതിന്റെ സംഘാടകർ തന്നെ തുറന്നിട്ടിരിക്കുകയാണ്.ആ വാതിലിലൂടെ , അങ്ങനെയൊരു പ്രവേശന കവാടം തുറന്നിട്ടതുകൊണ്ട് മാത്രം , ശിവഗിരിയിൽ നടന്ന യതിപൂജയിലേക്ക് പ്രവേശിയ്ക്കാം.

ഭാരതത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക പാരമ്പര്യത്തിൽ വരുന്ന ഒരു ആചാരമാണ് യതിപൂജ . നാരായണഗുരുവിനെപ്പോലുള്ള ഒരു മഹായതി ബ്രഹ്മത്തിൽ ലയിച്ച് പതിനാറാം ദിവസമൊ നാൽപ്പത്തൊന്നാം ദിവസമൊ ആ മഹാത്മാവിന്റെ ശിഷ്യൻമാർ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ചടങ്ങാണിത്. സമാധിസ്ഥനായ മഹാഗുരുവിന്റെ പാരമ്പര്യത്തെ ഒരു ഊനവും കൂടാതെ തങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ട് പോകും എന്ന് സന്ന്യാസിലോകത്തോട് ശിഷ്യന്മാർ പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകമാണ് വാസ്തവത്തിൽ യതിപൂജ .

ഭാരതത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക പാരമ്പര്യത്തിലെ ആധുനികയുഗത്തിലെ കണ്ണിയാണ് നാരായണഗുരു. എന്നാൽ ഗുരുസമാധിക്കുശേഷം നാൽപ്പത്തൊന്നാം ദിവസം നടത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന യതിപൂജ നടക്കാതെ പോയി.അന്ന് മുടങ്ങിപ്പോയ യതിപൂജയാണ് ഇപ്പോൾ നടത്തിയത് .അതായത് തൊണ്ണൂറ് വർഷം മുമ്പ് മുടങ്ങിപ്പോയ ഒരു ചടങ്ങാണ് ഇപ്പോൾ

നടത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതാകട്ടെ , ഭാരതീയ പാരമ്പര്യപ്രകാരം യതിപൂജ നടക്കാറുള്ള , ആശ്രമങ്ങളിലെ ആദ്ധ്യാത്മിക അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി , ഏറെക്കുറെ കൃത്രിമമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട , ഏതാണ്ടൊരു ഉത്സവാന്തരീക്ഷത്തിൽ ആയിരുന്നു താനും.

ആചാരപ്രകാരം നടക്കാറുള്ള യതിപൂജയിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ ശിവഗിരിയിൽ നടന്ന യതിപൂജയെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത് ഈ 'അന്തരീക്ഷ വ്യതിയാനം' മാത്രമല്ല ; യതിപൂജ നടത്തിയത് പ്രായശ്ചിത്തം എന്ന നിലയിലാണ് എന്നതുകൂടിയാണ്. പ്രായശ്ചിത്തമെന്നാൽ തെറ്റ് ചെയ്തു എന്ന കുറ്റബോധത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനമാണ്. നടത്തിയത് നാരായണഗുരുവിന്റെ യതിപൂജ ആയതുകൊണ്ട് തെറ്റ് ചെയ്തത് ഗുരുവിനോടാണെന്നുള്ളത് പകൽ പോലെ വ്യക്തം.

എന്നാൽ പൊതുസമൂഹത്തിന് വ്യക്തമായി അറിയില്ലാത്ത രണ്ട് കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമതായി , ഇവിടെ നാരായണഗുരുവിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ വരുന്ന രണ്ട് പ്രസ്ഥാനങ്ങളായ ശ്രീനാരായണ ധർമ്മ സംഘവും ശ്രീനാരായണ ധർമ്മ പരിപാലന യോഗവും സംയുക്തമായാണ് യതിപൂജ നടത്തിയത്. അപ്പോൾ നാരായണഗുരുവിനോട് തെറ്റ് ചെയ്തത് ഇതിൽ ഏത് പ്രസ്ഥാനമാണ് ? യതിപൂജയുടെ സംഘാടകർ പൊതു സമൂഹത്തെ അറിയിക്കേണ്ട രണ്ടാമത്തെ കാര്യം ,നാരായണഗുരുവിനോട് ചെയ്ത തെറ്റെന്താണെന്നുള്ളതാണ്.

ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും - തൊണ്ണൂറുവർഷം കഴിഞ്ഞ് പ്രായശ്ചിത്തം വേണ്ടിവന്ന തരത്തിൽ നാരായണഗുരുവിനോട് തെറ്റ് ചെയ്തത് ആരെന്നും എന്ത് തെറ്റാണ് ചെയ്തതെന്നും - സംഘാടകർ പൊതു സമൂഹത്തോട് പറഞ്ഞതായി കാണുന്നില്ല. അതേ സമയം , യതിപൂജ സംഘാടകർ തന്നെ പൊതുമണ്ഡലത്തിന് (public domain) തുറന്നു കൊടുത്തതിലൂടെ , ആർക്ക് വേണമെങ്കിലും ഇങ്ങനെയൊരന്വേഷണം നടത്തി ലഭ്യമായ വിവരങ്ങൾ പൊതുസമൂഹത്തെ അറിയിക്കാനുള്ള 'അവകാശവും' നൽകിക്കഴിഞ്ഞു ! ഈ അവകാശം ഉപയോഗിച്ച് നടത്തുന്ന അന്വേഷണം നമ്മെ കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നത് 1928 ഒക്ടോബർ 13-ന് , അതായത് ഗുരു സമാധിയായി ഏതാണ്ട് മൂന്നാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് , കൊല്ലത്ത് വച്ച് കൂടിയ എസ്.എൻ.ഡി.പി യോഗത്തിന്റെ ഒരു വിശേഷാൽ പൊതുയോഗത്തിലാണ്.

ഈ യോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ഒരാളാണ് നാരായണഗുരുവുമായി നേരിട്ട് സമ്പർക്കമുണ്ടായിരുന്ന ശ്രീ.പി.കെ.ഭാനു. പിന്നീടദ്ദേഹം ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം കടന്ന് ധർമ്മാനന്ദജി എന്ന നാമത്തിൽ സന്യാസിയായി മാറി. അദ്ദേഹം എഴുതിയ "ശ്രീനാരായണ പരമഹംസദേവൻ" എന്ന ജീവചരിത്രത്തിൽ , ഈ യോഗത്തിലുണ്ടായ നടപടികൾ ഉൾപ്പെടെ , നാരായണഗുരുവിന്റെ സമാധിക്കു ശേഷമുണ്ടായ പല സംഭവങ്ങളുടെയും ദൃക്സാക്ഷി വിവരണം നൽകിയിട്ടുണ്ട് .അദ്ദേഹം ഈ വിശേഷാൽ പൊതുയോഗത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനുണ്ടായ സാഹചര്യം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്:

" യോഗദിവസം ഒരു നോട്ടീസ് കിട്ടി. സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങളുടെ സമാധിസ്മാരകമായി

യോഗത്തിൽനിന്നും ചെയ്യേണ്ടതെന്തെല്ലാമാണെന്ന് നിശ്ചയിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു ആ നോട്ടീസിൽ കാണിച്ച പ്രധാന ആലോചനാവിഷയം.ആ മഹാത്മാവിന്റെ സ്മാരകമായി സ്ഥാപിക്കാൻ പോകുന്നതെന്താണെന്നറിവാനുള്ള അത്യാകാംക്ഷ കൊണ്ട് ലേഖകനും ആ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു ".

എന്നാൽ നോട്ടീസിൽ കാണിച്ച അജണ്ട അനുസരിച്ചാണൊ യോഗത്തിന്റെ കാര്യപരിപാടികൾ നീങ്ങിയത് ? ധർമ്മാനന്ദജി അക്കാര്യവും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നോക്കൂ : " അന്നത്തെ യോഗം ഗുരുദേവന്റെ സ്മാരകനിർമ്മാണത്തിനുള്ള ഒരാലോചനായോഗമല്ലെന്നും , നേരെ മറിച്ച് ഗുരുദേവൻ എഴുതിയ വിൽ അസ്ഥിരപ്പെടുത്താനുള്ള ഒരു സ്യൂട്ടിന്റെ ആവശ്യത്തിനായി യോഗത്തിന്റെ അനുമതി വാങ്ങാൻ വിളിച്ച്കൂട്ടിയ യോഗമായിരുന്നു എന്നും ,യോഗപ്രവർത്തകരുടെ മുഖപ്രസംഗത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലായപ്പോൾ ഞാൻ നിരാശഗർത്തത്തിലാണ്ടു ".

ഒരു സദ്പ്രവർത്തി അജൻഡയായി കാണിച്ചുകൊണ്ട് വിളിച്ചുചേർത്ത യോഗത്തിൽ ആ വിഷയം പരിഗണിക്കാതിരിക്കുകയും അതിന് കടകവിരുദ്ധമായ കാര്യം നടപ്പാക്കാൻ ആ വേദിയെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നതും ധർമ്മവിരുദ്ധമായ നടപടിയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അധാർമ്മികത അജൻഡയുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല ഉണ്ടായിരുന്നത്. ചില നിക്ഷിപ്ത താത്പര്യങ്ങൾ നടപ്പാക്കാൻ അധാർമ്മികമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ചേർത്ത അംഗങ്ങളാണ് ഈ യോഗത്തില് പങ്കെടുത്തിരുന്നതെന്നും ധർമ്മാനന്ദജിയുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ് : " യോഗത്തിൽ ഒരു സ്ഥിരാംഗത്തിനുള്ള ഫീസ് അഞ്ച് രൂപ എന്നും , ആ അഞ്ചും ഓരോ രൂപ വീതം അഞ്ച് വാർഷികത്തവണകളായടച്ചാൽ മതിയെന്നും , ആദ്യം പിരിക്കുന്ന ഒരു രൂപായിൽ പകുതി, അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുന്ന ചിലവിനത്തിൽ കമ്മീഷനായും , പകുതി ഫണ്ടിലേക്കുമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയിന്മേൽ നൂതനമായി അൻപതിനായിരത്തിൽ പരം അംഗങ്ങളെ അക്കാലത്ത് ചേർത്തിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവരിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു അന്ന് ഹാജരായിരുന്നവരിൽ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും ". അപ്പോഴേയ്ക്കും , വളർച്ചയുടെ ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ പടവിലൂടെ എസ്. എൻ.ഡി.പി യോഗം കാൽ നൂറ്റാണ്ട് പിന്നിട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ മഹത്തായ പാരമ്പര്യം ഉൾക്കൊണ്ടവരായിരുന്നില്ല , മറിച്ച് അന്നത്തെ യോഗനേതൃത്വത്തിന് ചില 'ഹിഡൻ അജണ്ടകൾ ' നടപ്പാക്കാൻ വേണ്ടി പുതുതായി ചേർത്ത അംഗങ്ങളായിരുന്നു ഈ യോഗത്തിന്റെ ഗതി നിശ്ചയിച്ചതെന്ന് ചുരുക്കം.

യതിപുജ മുടക്കാനുള്ള എസ്.എൻ.ഡി.പി യോഗത്തിന്റെ - യോഗനേതാക്കളിൽ ചിലരുടെ എന്ന് പറയുന്നതാവും കൂടുതൽ ശരി - ആസൂത്രിതമായ ശ്രമമായിരുന്നു ഈ യോഗമെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതിലും തെറ്റില്ല. ധർമ്മാനന്ദജിയുടെ വാക്കുകളിലേക്ക് : " മഹാസമാധിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നാൽപ്പത്തിയൊന്നാമത്തെ ദിനം നടത്തുന്ന മണ്ഡലപൂജയ്ക്ക് ശിവഗിരിയിൽ അന്നാരും പോകാന് പാടില്ല എന്നൊരു റസല്യൂഷൻ ഒരു പേപ്പറിൽ എഴുതി ഒരു മാന്യൻ പ്ളാററ്ഫോറത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് വായിച്ചു. അത് അകലെ ഇരുന്ന് ഈ

ലേഖകൻ കേട്ടിട്ട് അത് ആവശ്യമില്ല , അനാവശ്യമാണ് എന്ന് ഉറക്കെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞു. അത് കേട്ടിട്ടൊ , അതൊ മറ്റ് വല്ല കാരണത്താലൊ എന്തൊ ആ മാന്യൻ ആ റസല്യൂഷനുമായി ക്ഷണത്തിൽ അപ്രത്യക്ഷനായി ".

'നാരായണഗുരുവിന്റെ യതിപൂജയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ എസ്.എൻ.ഡി.പി.യോഗം പ്രവർത്തകർ ശിവഗിരിയിൽ പോകാൻ പാടില്ല ' (!!) എന്ന തീരുമാനമെടുപ്പിക്കാനുള്ള യോഗനേതാക്കളുടെ ശ്രമം അന്നേതായാലും വിജയിച്ചില്ല. എന്നാൽ , അവരുടെ ഈ ശ്രമം വിജയിച്ച് യോഗനേതാക്കൾ ശിവഗിരിയിൽ എത്താതിരുന്നെങ്കിൽ നാരായണഗുരുവിന്റെ മഹാസമാധിയുടെ നാൽപ്പത്തൊന്നാം ദിവസം നടക്കേണ്ടിയിരുന്ന ചടങ്ങുകളൊന്നും മുടങ്ങുമായിരുന്നില്ല എന്ന് കരുതാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതാണ് പിന്നീട് നടന്ന സംഭവ വികാസങ്ങൾ. ആ സംഭവവികാസങ്ങൾ എന്തായിരുന്നു എന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതിന് പശ്ചാത്തലമായി , അന്നേ ദിവസത്തെ ചടങ്ങുകൾക്കായി ശിവഗിരിയിൽ നടത്തിയിരുന്ന ഒരുക്കങ്ങളുടെ ഒരു ദൃക്സാക്ഷി വിവരണം ധർമ്മാനന്ദജി നൽകിയിരിക്കുന്നത് നോക്കാം : " ഗുരുദേവൻ മഹാസമാധി പ്രാപിച്ചതിന്റെ നാല്പത്തി ഒന്നാം ദിവസം സമാധിയെ സംബന്ധിച്ച മണ്ഡലമഹാപൂജ അത്യാഡംബരപൂർവ്വം , അതിവിപുലമായി ആഘോഷിക്കുന്നതിന് സ്ഥലനിവാസികളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളോടു കൂടി ധർമ്മസംഘം അതിവിപുലമായ പരിപാടികൾ ഒരുക്കിയിരുന്നു......ശിവഗിരിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന യോഗ്യന്മാരായ അനേകം സന്ന്യാസിമാരെയും സ്വാമിഭക്തരെയും സിലോൺ, കാശി , പ്രയാഗ് , ഹരിദ്വാർ ഇന്ത്യയുടെ മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങൾ മുതലായി നാനാസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും മഹാപൂജയ്ക്കായി ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയിരുന്നു.സദ്യയ്ക്കും പൂജയ്ക്കുമായി മധുര , തിരുനെൽവേലി , ട്രിച്ചി , മദ്രാസ് , കാഞ്ചീപുരം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും ആൾവഴിയായും ട്രയിൻ വഴിയായും ശിവഗിരിയില് എത്തിച്ചേർന്ന പച്ചക്കറിവർഗ്ഗങ്ങൾക്കും പുഷ്പമാല്യങ്ങൾക്കും കണക്കില്ല ".

ഇത്ര വിപുലമൊയ തയ്യാറെടുപ്പുകൾ നടത്തിയിട്ടും എന്തുകൊണ്ടാണ് യതിപൂജ നടക്കാതെ പോയത് ? യാതൊരു അഭ്യൂഹങ്ങൾക്കും പഴുതില്ലാതെ , അൽപം പോലും സംശയത്തിന് ഇടയില്ലാതെ , ദൃക്സാക്ഷി തന്നെ കാരണം എഴുതി വച്ചിട്ടുണ്ട് .ആ വാക്കുകൾ ഇതാ :

"മണ്ഡലമഹാപൂജയ്ക്കും അന്നദാനം മുതലായതിനും ആവശ്യമായ സകല സജ്ജീകരണങ്ങളും പൂർത്തിയാക്കി ആഘോഷങ്ങൾക്കൊരുമ്പെട്ടപ്പോൾ , 'പതിവിൽ കവിഞ്ഞ യാതൊരു വിശേഷാൽ ചടങ്ങുകളും ശിവഗിരിയിലൊ പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലൊ വച്ച് നടത്താൻ പാടില്ല ' എന്നൊര് ഇൻജക്ഷൻ ആർഡർ യോഗപ്രവർത്തകർ കരസ്ഥമാക്കി. സമൃദ്ധിയായി സംഭരിച്ചുവച്ച സാധനങ്ങളൊന്നും ഉപയോഗിക്കാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ പരിപാടികളെല്ലാം പെട്ടന്ന് സ്തംഭിച്ചു".

ശിവഗിരി മഠമാണൊ എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗമാണൊ നാരായണഗുരുവിനോട് തെറ്റ് ചെയ്തതെന്ന അന്വേഷണത്തിന് വ്യക്തമായ ഉത്തരം ഇവിടെ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു. ചെയ്ത തെറ്റുകൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നും ഒന്നൊന്നായി അറിയാൻ കഴിയുന്നു. ഡോക്ടർ

പൽപുവിനെപ്പോലുള്ള മഹാരഥന്മാർ സ്വന്തം ജീവിതം തന്നെ സമർപ്പിച്ച് ധർമ്മപരിപാലനത്തിനായി കെട്ടിപ്പടുത്ത ഒരു മഹാപ്രസ്ഥാനത്തെ ധർമ്മ വിരുദ്ധമായി അംഗങ്ങളെ ചേർത്ത് 'ഹൈജാക്ക് ' ചെയ്തത് നാം കണ്ടു.വാസ്തവത്തിൽ ഈ ഹൈജാക്ക് ചെയ്യൽ , നാരായണഗുരുവിനോട് 'പ്രതികാരം' ചെയ്യാനായി അന്നത്തെ എസ്.എൻ.ഡി.പി യോഗനേതാക്കൾ ,സംഘടനയെ കരുവാക്കിക്കൊണ്ട് ഒരുക്കിയ   അടിത്തറയാണോ എന്ന് സംശയിക്കാൻ വേണ്ട തെളിവുകൾ വഴിയെ കാണാം. ഈ പ്രതികാരത്തിന്റെ ആദ്യപടിയായി കരുതാവുന്നതാണ് , യതിപൂജയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ യോഗം പ്രവർത്തകർ പോകാൻ പാടില്ല എന്ന , ധർമ്മാനന്ദജി പറയുന്ന പ്രമേയം.

മോശമായ പെരുമാറ്റം മുതൽ കൊലപാതകം വരെ, കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ ഒരു ശ്രേണി തന്നെ ക്രിമിനൽ നിയമങ്ങളിൽ ഉള്ളതുപോലെ , നാരായണഗുരുവിനോട് കാണിച്ച പാതകങ്ങൾക്കും ഒരു നിരതന്നെയുണ്ട്.അതിലെ ആദ്യപടിയാണ് യതിപൂജാബഹിഷ്കരണ പ്രമേയമെങ്കിൽ അടുത്ത പടിയാണ് , ബഹിഷ്കരണശ്രമം നടക്കാതെ വന്നപ്പോൾ കോടതിയിൽ പോയി ഒരു മഹാഗുരുവിന്റെ മഹാമണ്ഡലപൂജ സ്റ്റേ ചെയ്യിച്ചത്. തെറ്റുകൾ അവിടെയും അവസാനിക്കുന്നില്ല. കോടതിയിൽ പോയി യതിപൂജ മുടക്കിയതിനു ശേഷം എസ്.എൻ.ഡി.പി.യോഗം എന്തൊക്കെ ചെയ്തെന്ന് ധർമ്മാനന്ദജി പറയുന്നതു നോക്കാം : " ഇൻജക്ഷൻ ഓർഡറിന് വിപരീതമായി വല്ലതും നടക്കുന്നെങ്കിൽ തടയാനായി യേഗപ്രവർത്തകരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഒരു പോലീസ് സേനയും ശിവഗിരിയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. അതിനു പുറമെ , ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ട് തന്നെ ഇൻജക്ഷൻ ഉത്തരവിനെ ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്താൻ സ്ഥലത്തെത്തിയിരുന്നു. ശിവഗിരിയിൽ സമാധാനം പുലർത്താൻ മുമ്പ് യാതൊരവസരത്തിലും പോലീസിന്റെ ആവശ്യം നേരിട്ടിരുന്നില്ല. മണ്ഡലപൂജ നടന്നാൽ എന്തെങ്കിലും സമാധാനലംഘനമുണ്ടാകുമെന്നു സംശയിക്കത്തക്ക യാതൊന്നും തന്നെ ശിവഗിരിയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല ".

അവിടെക്കൂടിയിരുന്ന യഥാർത്ഥ ഗുരുഭക്തർ ,സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ജഡ്ജിയുടെയും മുൻ എം.എൽ.എയുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ , യാതൊരു സമാധാന ലംഘനവും ഉണ്ടാകാതെ ചടങ്ങുകൾ നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്നും , അങ്ങനെയൊരു കരാർ എഴുതിക്കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നും   പറഞ്ഞു നോക്കി. അതു ഫലിച്ചോ എന്ന് നോക്കൂ : " പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അതിനോടനുകൂലിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു , എന്നിട്ടും ഉത്തരവിന് ഭേദം ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ട് പറഞ്ഞു. സമാധാനലംഘനമുണ്ടാക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതികൾ യാതൊന്നുമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടും അദ്ദേഹം ഓർഡറിനെ നിർദ്ദാഷിണ്യം പരിപാലിച്ചു ". കൂടിക്കിടന്ന പുഷ്പമാല്യങ്ങൾ അഴുകാതെ കെട്ടിത്തൂക്കാൻ പോലും അനുവദിച്ചല്ല .കാരണം അതും 'വിശേഷാൽ ചടങ്ങാ'ണത്രെ !! ആരായിരുന്നു ആ ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ട് ? നാരായണഗുരുവുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന മഹാകവി ഉള്ളൂർ . എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ.

ഇവിടെ നാം കാണുന്നത് എസ്.എൻ.ഡി.പി യോഗം നാരായണഗുരുവിനോട് ചെയ്ത

തെറ്റിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പടിയാണ്. യാതൊരു ക്രമസമാധാനപ്രശ്നവും ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും , ഏതാണ്ട് ഇരുപത് ലക്ഷത്തോളം ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കൺകണ്ട ദൈവമായി കരുതിയിരുന്ന ഒരു മഹാപുരുഷന്റെ സമാധിസ്ഥലത്ത് , താൻ പ്രമാണിത്തത്തിനും നിക്ഷിപ്ത താത്പര്യങ്ങൾക്കും മാത്രമായി പോലിസിനെ കയറ്റി ! യതിപൂജയുടെ പ്രാർത്ഥനാ ഗീതങ്ങൾ മുഴങ്ങേണ്ടിയിരുന്ന പുണ്യദിനത്തിൽ അവ മുടക്കിയെന്നു മാത്രമല്ല , നാരായണഗുരുവിന്റെ ചൈതന്യം തിങ്ങിനിന്ന ശിവഗിരിയുടെ പരിപാവനമായ അന്തരീക്ഷത്തെ യതിപൂജാദിനത്തിൽ പോലീസ് ബൂട്ടുകളുടെ 'കറകറ' ശബ്ദം കൊണ്ട് മലിനപ്പെടുത്തുയും ചെയ്തു !! ഇതൊരു കൊടും പാപമായി പോയി എന്ന് തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ , നാം ശരിക്കും ഞെട്ടുന്നത് തെറ്റിന്റെ നാലാമത്തെ പടി കാണുമ്പോഴാണ്. 'ഗുരുനിന്ദ' എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ കുറഞ്ഞ മറ്റൊരു വാക്കുകൊണ്ടും ഈ തെറ്റിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാനാവില്ല.

ആ തെറ്റെന്താണെന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി , യതിപൂജ മുടങ്ങിയതോടെ ഗുരുസമാധിയുടെ നാൽപത്തി ഒന്നാം ദിവസം ശിവഗിരിയുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരുന്നു എന്നതിനെപ്പറ്റി ധർമ്മാനന്ദജി പറഞ്ഞത്   കൂടി ശ്രദ്ധിക്കാം : " ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയ മാന്യാതിഥികൾക്ക് ആഹാരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് പ്രതിബന്ധമായി നിന്നതുകൊണ്ട് അന്നേദിവസം ആർക്കും ആഹാരം ആവശ്യമില്ല എന്ന് എല്ലാപേരും സ്വമനസ്സാലെ തീരുമാനിച്ചു. എല്ലാവരും നിരാഹാരവ്രതക്കാരായി പരിപൂർണ്ണദുഃഖം ആചരിച്ചു.അന്നേദിവസം ശിവഗിരിയിൽ വന്നുചേർന്ന അനേകായിരം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും വാടിക്കുഴഞ്ഞ കുഞ്ഞുങ്ങളും നിരാഹാരവ്രതക്കാരായി സമാധിയിൽ പൂർണ്ണദുഃഖം ആചരിച്ചു.ശിവഗിരിയിലെ കന്നുകാലികളും വൃക്ഷലതാതികൾ പോലും അന്നു ദുഃഖം പൂണ്ടു തലതാഴ്ത്തി നില്ക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. പച്ചക്കറി സാധനങ്ങളും പുഷ്പങ്ങളും അവിടവിടെ കിടന്നു നശിച്ചു. ഇമ്മാതിരി ഒരു സംഭവം ലോകത്തു എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടൊ എന്ന് സംശയമാണ് ".

ശരിയാണ് .ലോകത്ത് ഏതെങ്കിലുമൊരു പ്രസ്ഥാനം , അതേ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവുമായിരുന്ന മഹാത്മാവിനെ ഇങ്ങനെ നിന്ദിച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല. ഈ നിന്ദയുടെ പരകോടിയാണ് എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗം നാരായണഗുരുവിനോടു ചെയ്ത,ഇനി പറയാൻ പോകുന്ന , തെറ്റിന്റെ നാലാമത്തെ പടി.

ഗുരുവിന്റെ സമാധിക്കു ശേഷം കൊല്ലത്തു കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിന്റെ ആലോചനാവിഷയം , ഗുരുവിന്റെ വിൽപത്രം റദ്ദ് ചെയ്യാൻ കോടതിയെ സമീപിക്കാനുള്ളതായിരുന്നുവെന്ന് ധർമ്മാനന്ദജി സൂചിപ്പിച്ചല്ലൊ. തന്റെ പേരിലുള്ള സ്വത്തുക്കൾ ധർമ്മസംഘത്തിലെ സന്യാസിമാരാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു വിൽപത്രം.(ഇവിടെ ഒരു കാര്യം പസക്തമാണ് - ഗുരുവിന്റെ പേരിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സ്വത്തുക്കളുടെയും ഭരണം 1912- ൽ എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗത്തിന് നൽകിയിരുന്നു. എന്നാൽ 1916 ആയപ്പോൾ അത് തിരികെയെടുത്തു.അതിനുള്ള

കാരണങ്ങൾ , ശിവഗിരി മഠത്തിന്റെ മുഖപത്രമായിരുന്ന 'ധർമ്മം' വാരികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ശ്രീ.സി.ആർ.കേശവൻവൈദ്യർ "ശ്രീനാരായണഗുരു സ്വന്തം വചനങ്ങളിലൂടെ " എന്ന കൃതിയിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനം, ഗുരു അറിയാതെ യോഗം അതിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നത് പതിവാക്കിയതും യോഗത്തിന് ജാത്യാഭിമാനം കൂടിയതുമായിരുന്നു). കൂടാതെ ,അനന്തരാവകാശിയായി ബോധാനന്ദസ്വാമിയെ വാഴിക്കുകയും ശിവഗിരി മഠത്തിന്റെ ഭരണം സന്ന്യാസി പരമ്പരയിലൂടെ തുടരാനുള്ള വ്യവസ്ഥ വിൽപത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

വിൽപത്രം റദ്ദാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് എസ്.എൻ.ഡി.പി.യോഗം കോടതിയെ സമീപിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. തിരുവനന്തപുരം ജില്ലാ സിവിൾ കോടതിയിൽ 1104 നമ്പരായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത അന്യായത്തിൽ ഒന്നാം വാദി യോഗവും രണ്ടാം വാദി യോഗം ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുമായിരുന്നു. എതിര് കക്ഷി , നാരായണഗുരു സ്ഥാപിച്ച ധർമ്മസംഘവും ! ഏഴു പ്രതികൾ . ഒന്നാം പ്രതി നിയുക്ത ശിവഗിരി മഠാധിപതിയായിരുന്ന ഗോവിന്ദാനന്ദ സ്വാമി. ശിവഗിരി മഠത്തിനെതിരെ എസ്.എൻ.ഡി.പി.യോഗം കൊടുത്ത , അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ അന്യായമായ , ഈ അന്യായത്തിന്റെ വിശദവിവരങ്ങൾ , ശിവഗിരി മഠം തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് .(ശ്രീ.ജി.പ്രിയദർശനൻ എഴുതിയ "ശ്രീനാരായണ ഗുരു - ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ" എന്ന പുസ്തകം)

നാല് ആവശ്യങ്ങളാണ് അന്യായത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ ആവശ്യമാണ് ഏറ്റവും വിചിത്രം - ശിവഗിരി മഠത്തിലെ അദ്ധ്യക്ഷനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം എസ്.എൻ.ഡി.പി.യോഗത്തിന് നൽകണം !! ജാതിമതവർഗ്ഗ ഭേദമില്ലാതെ ലോകനന്മയ്ക്കുവേണ്ടി നിലകൊണ്ട ഗുരുവിനെ 'ഈഴവർ' എന്ന അറയിൽ ഒതുക്കി , ആ സങ്കുചിതമായ വീക്ഷണത്തിൽക്കൂടി സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായിരുന്നു അന്യായത്തിലെ ഓരോ വാദവും. പത്തൊമ്പത് ഇനങ്ങളായി നിരത്തിയിരിക്കുന്ന വാദത്തിൽ പതിനാലാം ഇനത്തിൽ പറയുന്നത് ഗുരു സ്വന്തം ഇച്ഛപ്രകാരമല്ല വിൽപതം എഴുതിയത് എന്നാണ്. ഗുരു സമ്മതിച്ചതായ നാട്യത്തിൽ 'ഒന്നാം പ്രതി മുതൽ പേരാണ'ത്രെ വിൽപത്രം നിർമ്മിച്ചത്. ' സ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങളെ' തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാൻ 'പ്രതികൾക്ക് 'സാധിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന കാരണം വാദികൾ കണ്ട്പിടിക്കുകയും കോടതിയെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് !! (ശ്രമം വിജയിച്ചില്ല എന്നത് മറ്റൊരു കാര്യം).എന്തായിരുന്നു യോഗനേതാക്കൾ കണ്ടുപിടിച്ച കാരണങ്ങൾ ? "രോഗപീഡകൊണ്ട് ക്ളേശിച്ചും വാർദ്ധക്യമധിക്രമിച്ചും" ഇരുന്ന അവസ്ഥയിലാണത്രെ വിൽപത്രം തയ്യാറാക്കിയത്. അതു മാത്രമല്ല ,ഗുരുവിന്റെ "ബുദ്ധിശക്തികൾ സുപ്തമായും " ഇരുന്നത്രെ !! ലളിതമായ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ 1928- ൽ എസ്.എൻ.ഡി.പി യോഗത്തിന്റെ ആവശ്യം ഇതായിരുന്നു - നാരായണഗുരു സുബോധമില്ലാതെ എഴുതിയതാണ് വിൽപത്രം , അതു കൊണ്ട് അത് റദ്ദ് ചെയ്യണം !! വിൽപത്രം എഴുതി ഏതാണ്ട് പത്ത് മാസം കഴിഞ്ഞാണ് ഗുരു സമാധിയായത് . ഇതിനിടയിലൊന്നും കോടതിയെ സമീപിക്കാതിരുന്നവർ , ഗുരുസമാധിക്കു ശേഷം , എസ്.

എൻ.ഡി.പി. യോഗത്തിന്റെ പ്രവർത്തനപാരമ്പര്യം ഇല്ലാതിരുന്ന ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകളെ കമ്മിഷൻ വ്യവസ്ഥയിൽ അംഗങ്ങളാക്കി , അവരെക്കൊണ്ട് തീരുമാനം എടുപ്പിച്ച് , നാരായണഗുരുവിന് അവസാനകാലത്ത് സുബോധമില്ലായിരുന്നു എന്ന് കോടതിയിൽ പറയുക !! യോഗം ചെയ്ത തെറ്റുകളിലെ ഈ നാലാമത്തെ പടിയെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ ' ഗുരുനിന്ദ' എന്ന വാക്കിൽ കുറഞ്ഞ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രയോഗം കൊണ്ട് സാധിക്കുമൊ ?

എസ്.എൻ.ഡി.പി.യോഗത്തിന്റെ പേരിൽ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തത് ഒരു പ്രതികാരം തീർക്കലാണൊ എന്നൊരു സംശയത്തിന്റെ സൂചന നൽകിയിരുന്നല്ലൊ. ഇത് വെറുമൊര് അഭ്യൂഹമല്ല , തെളിവിന്റെ പിൻബലമുള്ള സംശയമാണ്. സ്വാമി മുനിനാരായണപ്രസാദിന്റെ ആത്മകഥയായ "ആത്മായന"ത്തിൽ പറയയുന്ന ഒരു സംഭവമാണ് ഇങ്ങനെയൊരു സംശയത്തിന് അടിസ്ഥാനം. ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി സ്വാമി എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് : "മനുഷ്യരാശിയുടെ നന്മയിൽ തത്പരനായ ജഗത്ഗുരുവെന്ന നിലയിൽ ഗുരുവിനെ ഏല്പിക്കുന്ന സ്വത്ത് പൊതുജനനന്മയ്ക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുമെന്ന ധാരണയിൽ പലരും പലയിടങ്ങളിൽ ഗുരുവിന് ഭൂസ്വത്തുക്കൾ ദാനം ചെയ്തു. ഈ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം യോഗത്തിന് അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന വാദവുമായി , തന്റെ ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ അവർ (യോഗനേതാക്കൾ) ഗുരുവിനെ വളരെയധികം മാനസികമായി പീഡിപ്പിച്ചു. ഇക്കാര്യം നേരിട്ട് സംസാരിക്കാൻ വന്ന ഒരു യോഗനേതാവിനെ ഗുരു ഗോവിന്ദാനന്ദസ്വാമിയെക്കൊണ്ട് പുറത്താക്കിക്കുകയും 'തറവാടിത്തമുള്ളവരുണ്ടെങ്കിൽ വരട്ടെ നമ്മോട് സംസാരിക്കാൻ ' എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം വ്യക്തമാണല്ലൊ. തനിക്ക് ലഭിച്ച സ്വത്തുക്കൾ ത്യാഗധനന്മാരായ സന്ന്യാസി ശിഷ്യന്മാർ വേണം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത് എന്നായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ സങ്കല്പം ".

അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ , എറുമ്പിന് പോലും ഒരു പീഡയും വരുത്താതെയാണ് ഗുരു ജീവിച്ചത്. അങ്ങനെ ജീവിച്ച ഗുരുവിന് "തറവാടിത്തമുള്ളവരുണ്ടെങ്കിൽ വരട്ടെ " എന്ന പരുഷമായ വാക്കുകൾ എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗത്തിന്റെ ഒരു നേതാവിനോട് പറയേണ്ടി വന്നെങ്കിൽ അതെന്തുകൊണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. ഈ സംഭവത്തോട് കൂട്ടി വായിക്കാവുന്ന മറ്റൊരു സംഭവം കൂടിയുണ്ട്. "നാമിനി കേരളത്തിലേക്കില്ല " എന്നു പറഞ്ഞ് ആദ്യം മധുരയ്ക്കടുത്ത് തിരുപ്പുറംകുന്ദ്രത്തിലേയ്ക്കും അവിടെനിന്ന് സിലോണിലേക്കും ഗുരുവിന് പോകേണ്ടിയും വന്നു . ഈ യാത്രയിൽ ഗുരുവിനെ അനുഗമിച്ച ശിഷ്യന്മാരിൽ പ്രധാനിയായ വിദ്യാനന്ദ സ്വാമി , "തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ഒരു യാത്ര" എന്ന പേരിൽ ഗുരുവിന്റെ ഈ യാത്രാവിവരം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥ ഗുരുഭക്തരുടെ സ്നേഹപൂർണ്ണമായ നിർബ്ബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി കേരളത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തിയതിനു ശേഷമാണ് സന്ന്യാസി സംഘം രൂപീകരിച്ചതും സ്വത്തുക്കൾ ഈ സംഘത്തിന്റെ പേരിൽ എഴുതി വച്ചതും. ഇതിനെല്ലാം നാരായണഗുരുവിനോടും ശിവഗിരി മഠത്തോടും എസ്.എൻ. ഡി.പി. യോഗം ചെയ്ത പ്രതികാരമായിരുന്നൊ മുകളിൽ പറഞ്ഞ തെറ്റുകൾ ?

എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഈ കറുത്ത അദ്ധ്യായം രചിക്കപ്പെട്ടത്

1927 - 28 കാലത്താണ്. അതിനുശേഷം , ഒൻപത് പതിറ്റാണ്ടുകൾ കടന്നുപോയി. നാരായണഗുരു ശിവപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കായി ശിലാഖണ്ഡം മുങ്ങിയെടുത്ത നെയ്യാറിലൂടെ ധാരാളം വെള്ളം ഒഴുകിപ്പോയി. എന്നിട്ടും ഗുരുവിന്റെ പേരിലുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാവര ജംഗമ സ്വത്തുക്കളൊ ശിവഗിരി മഠത്തിന്റെ നിയന്ത്രണമൊ യോഗത്തിന് ലഭിച്ചില്ല. (ഇതിനിടയിൽ , ആരുടെയും പേരിൽ എഴുതി വയ്ക്കാതിരുന്ന ഗുരുവിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികവും ദാർശനികവുമായ സമ്പത്ത് 'കൈയ്ക്കലാക്കണമെന്ന് ' ആർക്കെങ്കിലും തോന്നിയോ എന്നറിയില്ല!).ഇക്കാലത്തിനിടയിൽ യോഗത്തിന്റെ നേതൃനിര പലവട്ടം മാറി. 2018 ആയപ്പോൾ ,ഗുരുവിനോട് ചെയ്ത മഹാപാതകത്തിന് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യണമെന്ന് തോന്നുകയും   യതിപൂജയിലൂടെ അങ്ങനെ ചെയ്തതായി പൊതു സമൂഹത്തെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

തുടക്കത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, ചെയ്തുപോയ ഒരു പ്രവൃത്തി തെറ്റെന്നു തോന്നിയാൽ , വ്യക്തികളായാലും സംഘടനകളായാലും , പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നത് സ്വാഗതാർഹമാണ് ; ചെയ്ത തെറ്റിന്റെ ഗൗരവവും സാരവും ഉൾക്കൊണ്ട് അതിനനുയോജ്യമായ പ്രായശ്ചിത്തരീതികൾ   അവലംബിക്കണമെന്നു മാത്രം. എസ് .എൻ.ഡി. പി. യോഗം , അതിന്റെ മുൻഗാമികൾ നാരായണഗുരുവിനോട് ചെയ്ത തെറ്റ് ഏറ്റ് പറയുമ്പോൾ ഭാഗികമായ പ്രായശ്ചിത്തമായി. യതിപൂജ , ഗുരുക്കന്മാരുടെ പാത പിൻതുടരുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകമായതുകൊണ്ട് , ഗുരുധർമ്മം പരിപാലിക്കുമെന്ന പ്രതിജ്ഞയും   പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.   ഗുരുധർമ്മം എന്താണെന്ന് , ശിഷ്യൻമാരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ഗുരുതന്നെ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ,ശിവഗിരിമഠം അത് പുസ്തകതമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഉള്ളടക്കം തന്നെയാണ് പുസ്തകത്തിന്റെ പേരും - "ശ്രീനാരായണധർമ്മം". ഈ ശ്രീനാരായണധർമ്മം പരിപാലിക്കുമെന്ന് , ശ്രീനാരായണ ധർമ്മ പരിപാലനയോഗം യതിപൂജയുടെ ഭാഗമായി പ്രതിജ്ഞയെടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പ്രായശ്ചിത്തം പൂർണ്ണമായി .

-- ഡോ. പി.കെ.സാബു